

Nr 4.

Av herr **Andersson** i Fiskebäckskil, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 6, med förslag till lag om arbetstiden å svenska fartyg.*

I proposition nr 6 har Kungl. Maj:t inför den samlade urtima riksdagen framlagt förslag till lag om arbetstiden å svenska fartyg. Beträffande lagens tillämplighet har uti förslaget i enlighet med andra särskilda utskottets förslag vid ärendets behandling under årets lagtima riksdag segelfartyg, med eller utan hjälpmaskin, vars bruttodräktighet ej överstiger 75 ton, undantagits från lagens tillämpning, såvida ej Konungen annorlunda förordnat. På samma gång jag villigt erkänner den betydelsefulla förbättring, som detta Kungl. Maj:ts förslag i detta avseende innebär i jämförelse med det vid lagtima riksdagen framlagda, vill jag dock på denna punkt föreslå en visserligen mindre men dock för västkustens fiskarebefolkning viktig jämkning.

Visserligen äro de flesta fiskefartygen i Göteborgs och Bohus län under 75 tons bruttodräktighet, men det finns dock där en del fiskefartyg, som tidvis användas i fraktfart och vilkas bruttodräktighet överstiger nämnda gräns. För dessa fartyg skulle alltså lagen gälla, när de gå i fraktfart.

Denna mer eller mindre tillfälliga fraktfart, som fiskarna bedriva sådana tider av året, då ifrågavarande fartyg ej lämpligen kunna användas till fiske, eller under sådana år, då fisket för dem ej varit tillräckligt lönande, har under vanliga förhållanden i regel lämnat befolkningen en mycket sparsam inkomst, vadan man har all anledning befara, att de vid en begränsning av arbetstiden ej längre skola kunna konkurrera med större och för fraktfart bättre lämpade fartyg. Därför är det även för fiskerinäringens utövare, vilka för sin utkomst till en del också

äro hänvisade till fraktfart, av vikt, att ifrågavarande fartyg måtte ställas utanför lagens tillämplighet.

Vidare ägas dessa fartyg oftast av befälhavaren jämte en eller två man av besättningen. Befälhavaren deltagar i regel också i allt arbete ombord såväl till sjöss som i hamn. Dessutom utgår besättningens avlöning mycket ofta endast i form av part i förtjänsten. Dessa nu nämnda förhållanden synas mig också erbjuda vissa svårigheter vid tillämpningen av en del bestämmelser i lagförslaget.

Då det knappast torde finnas några fiskefartyg av här åsyftad beskaffenhet, som överstiga 100 tons bruttodräktighet, skulle denna storleksgräns väl motsvara det här framförda önskemålet.

På grund av det nu anförda får jag föreslå,

att riksdagen i 1 §, 2 mom., punkt e) av det kungl. förslaget måtte ändra orden »75 ton» till »100 ton».

Stockholm den 8 augusti 1919.

K. A. Andersson.
Fiskebäckskil.

I motionen instämmer

Bernhard Olsson
i Kollungeröd.